

i Overensstemmelse med den. De iblandt os, som i deres retmæssige Ønske om at sikre Kvinden den Rolle, hun burde spille i Samfundslivet, benyttede Vold som Middel til at naa dette, har forænet sig med Mændene i at opretholde den Aand, som har ført Europa ind i dets nuværende forfærdende Stilling. Den Ulykke, der har ramt vor Verdensdel, skyldes udelukkende Voldsaandens Herredømme, — den Aand, som har lidt det ene Nederlag efter det andet lige siden Menneskeheden tog den i sin Tjeneste i den Tro, at Magt er stærkere end Ret.

Det vilde Menneskehad raser nu i en hel Verden. Millioner af Europas Mænd, — Aandens og Haandens Arbejdere, — igaar kultiverede, friheds-elskende Borgere, — staar idag overfor hverandre som blodtørstende Dyr, forblindede af den værste Gift, som nogensinde har flydt i Menneskets Aarer. Alle Dæmninger, alle udvortes Tegn paa Kultur og Civilisation viger for det Udbrud af menneskelig Dyrriskhed, som enhver Krig er.

Dagens Tragedie er en for hele Verdens Øjne stedfindende Anskuelses-Undervisning om, at Manden i sin Egenskab af Stats-Bygmester har spillet ynkelig fallit. Men Kvinderne er delvis ansvarlige ogsaa for denne Fallit. Saa længe og taalmodigt tav vi, at vi selv lod os beruse af Voldsaanden. Kommende Slægter bliver det, som betaler for den Lektion, vi faar i disse Dage.

Kvinder i alle Lande! Naar man maner Jer til at undgaa Splid og Partihad og til at samle Jer om det store Krav om Kvinders Ret til politisk Indflydelse, husk da, hvad Baronesse Suttner — en af de største i vore Rækker — udtalte:

„Jeg vil, at uden Valgret og Valgbarhed kan Kvinderne ikke forandre de Love, paa hvilke Militarismen hviler idag, og jeg er fuldt overbevist om, at *Kvindevalgret over hele Verden* vil betyde Fredssagens hurtige og sikre Løsning.“

Lad os drage vor Lære af det, der sker. Lad os dog forstaa, at alt hvad vi gør for at forbedre Mænds, Kvinders og Børns Stilling — alt er spildt saalænge vor smukke Bygning af menneskelig Kultur og Civilisation staar paa Militarismens Sandgrund og kan

hvilket som helst Øjeblik blæses om af den organiserede Krigsaands Stormvind.

Istedetfor den „af Mændene skabte Verden“ maa vi — Mænd og Kvinder i Fællesskab — bygge den af *Mennesket* skabte Verden.

I Parlamentet.

—o—

I Midten af Juli Maaned afholdtes der i London et Møde af Medlemmer af Forretningsudvalget i Den internationale Kvindevalgretsalliance og Formændene fra de forskellige tilsluttende Forbund.

For D. K. Valgretsforbund var Eline Hansen mødt. Desuden var der Repræsentanter fra Belgien, Holland, England, Schweiz, Sverige, Ungarn, Frankrig, Forenede Stater, Tyskland, Østrig osv.

Der afgjordes en Del forskellige Forretningsager. Bl. a. diskuteredes Programmet for den Kongres, der er fastsat til 1915 i Berlin, for hvilken det dog under de for Haanden værende Forhold næppe lønner sig indtil videre at lægge nærmere Planer.

Der var arrangeret en Del offentlige Møder og private Festligheder i Forbindelse med dette Besøg af Kvinder fra forskellige Lande, og de store engelske Kvindeorganisationer fornægtede naturligvis ikke det Ry, de bærer som Iscenesættere af vel planlagte og godt gennemførte Møder og store stillede Festligheder.

Festens *clou* turde dog være den Modtagelse, som Medlemmer af det engelske Parlament havde arrangeret for de udenlandske Kvinder i selve Underhuset. „Jus Suffragii“ for 1. August viser os et Billede taget af Deltagerne udenfor Parlamentet og udtrykker sig i begejstrede Ord om Begivenheden. —

Mr. Dickinson, kendt for Indbringelse af et Lovforslag om Kvindevalgret, bød Damerne velkommen i en af de store smukke Udvalgssale og beklagede, at det store Arbejde i Parlamentet i disse Tider havde forhindret en Del Medlemmer af dette i at være tilstede. —

Lord Robert Cecil udtalte sin Glæde over at træffe saa mange Repræsentanter for Kvindevalgretssagen, som stadig fik flere og flere Venner indenfor hans Parti.

Mr. Ramsay Mac Donald (For-

mand for Arbejderpartiet) sagde, at det var en vidunderlig Sag, der kunde bringe Samarbejde i Gang mellem Mænd, der ellers var af saa vidt forskellig Opfattelse som Lord Robert Cecil og Taleren. Hans Parti var ikke alene Tilhængere af Kvindevalgretstanken, men det havde ogsaa i Sinde at virkeliggøre den. — En Ting var sikker: Den næste Regering i England maatte fremkomme med et Forslag til denne Reforms Indførelse.

Mr. Acland (Sekretær i Udenrigsministeriet) bragte en Hilsen fra Udenrigsministeren Sir Edward Grey, der af ministerielle Forretninger var bleven afholdt fra at møde, og han udtalte ogsaa som sin Overbevisning, at den næste Regering maatte tage Sagen op som en Partisag*).

Derefter fik vor meget afholdte internationale Præsident Carrie Chapman Catt Ordet, og hun rettede en meget smuk og virkningsfuld Appel til engelske Mænd om at løse Spørgsmaalet for Englands Vedkommende saasnart som muligt. — Hun havde netop hørt af den fra Danmark mødte Repræsentant, at intet Medlem af den danske Rigsdag havde i de sidste 10 Aar brudt sit Løfte til Kvinderne, og for de øvrige skandinaviske Landes Vedkommende kunde dette samme siges. Det var ikke hele Verden over, at Mænd kunde rose sig heraf. — Det glædede hende, at hun havde haft Lejlighed til her at træffe de Mænd, som var bleven Sagen tro i England. — Verden ventede paa at se dette store Skridt paa Civilisationens Stige taget fuldt ud, og det var kun smaalige Bevæggrunde, der i nogle Lande lagde Sagen Sten i Vejen. —

Medlem af den finske Landdag Annie Furuholm, der vil huskes fra det nordiske Kvindesagsmøde, talte derefter under stor Opmærksomhed om sit Arbejde i Landdagen.

Begge Talere gjorde et stærkt Indtryk paa de tilstedeværende og blev fyldigt refererede i Pressen.

Efter Mødet drak man The paa den historiske Terasse med den interessante Udsigt over Themsen.

*) Hvem kan undres over, at Suffragetterne søger at skaffe *denne* Regering af Vejen og den *næste* til Roret, som man lover dem saa meget af?

Red. af „Kv. og Samf.“